

Tuần Báo Vô Vi

Quy Hội Tình Người

3 tháng 10 năm 2010

Số 117

Thiền Viện Vô Vi Quy Hội Tình Người

105 Wrights Road,

Mareeba, QLD 4880, Australia

Tel/Fax: +61 (8) 9450 7416

Di động: 0422 091358

Email: quyhoitinhnguoiv@gmail.com

Website: www.quyhoitinhnguoiv.org

Tuần này:

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Vườn Thơ Bạn Đạo
- Thi Ca của Đức Thầy

Tờ báo hàng tuần của Thiền Viện Quy Hội Tình Người dành riêng phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Khí Trời chuyển động khắp nơi nơi có gì lạ không ?
- 2) Những người thợ sửa máy xe hơi có thể tu Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Không ?
- 3) Bé cảm thấy phiền não và lo âu không ?
- 4) Làm người hứa với đại chúng hay Trời Phật mà không tôn trọng lời hứa thì sao ?
- 5) Thợ tội là gì ?
- 6) Ai ai cũng nhìn nhận có Trời, có Đất, có sự sanh tồn và có sự tiêu diệt, tức là có luật tự nhiên, tại sao lại tổ chức casino để làm gì ?
- 7) Tiêu diệt ở chỗ nào ?
- 8) Sanh tồn ở chỗ nào ?

© Quy Hội Tình Người. All rights reserved.

Ngày 28 tháng 02 năm 1992

1) Hỏi : Khí Trời chuyển động khắp nơi nơi có gì lạ không ?

Đáp : Thưa, đó là luật tự nhiên, sự liên hệ giữa Trời và người, luôn luôn có sự chuyển động không ngừng trước được, cũng là cơ hội thử tâm con người, hiểu rõ nguyên lý sanh tồn của vạn linh hay không? Nay còn mai mất là lẽ thường tình, không có gì đáng lo ngại cả. Dù cho biến động đến đâu đi nữa, tâm linh cũng vẫn tiến hóa theo trình độ sẵn có, ai cũng muốn vui khỏe và hạnh phúc, nhưng nó biến dạng từ cái khổ mà sanh tồn. Đã có cơ hội làm người nên sống vui cùng mọi giới thì mới cảm thấy thoải mái và thanh tịnh.

Kệ :

Động loạn yên vui cũng chính mình
Nhìn Trời êm lặng tự làm thinh
Đâu đâu cũng có phần thay đổi
Lập hạnh tu hành tự chuyển khuynh.

2) Hỏi : Những người thợ sửa máy xe hơi có thể tu Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Không ?

Đáp : Thưa, rất thích hợp, vì những người thợ máy đã sẵn có bộ óc thông minh, chịu học nguyên lý hoạt động của chiếc xe hơi, liên hệ với nguyên khí và điện năng bởi cấu trúc tự nhiên, tất cả là trật tự của sắt thép hình thành, từ đất cát mà ra, khí đốt cũng hòa hợp nguyên khí tự nhiên mà hình thành, ý lực hoạt động mạnh mẽ, thúc đẩy chiếc xe tới lui, di chuyển qua sự điều khiển của con người. Càng thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, càng dễ vui hòa với nguyên lý sanh tồn và thích thú hơn, hư đâu sửa đó. Không khác gì tâm người tự thức nguyên lý tiến hóa vô sanh, biết được thì rất vui mà làm việc, phục vụ cho mọi người được vui. Sau khi chiếc xe hoạt động điều hòa rất dễ cảm và quý yêu bộ óc hơn sinh hơn. Cơ quan của chiếc xe hơi, tổ chức khéo léo và trật tự không khác gì xác của con người, chỉ có thiếu tâm linh, cho nên nhờ sự điều khiển của khối óc tinh vi mà thôi.

Kệ :

Trời sanh nguyên lý lý chuyển hình
Dẫn dắt như sinh tiến tiến thành
Trọng vật hiểu người nguyên lý đạo
Hướng thượng càng minh óc càng thanh.

Ngày 29 tháng 02 năm 1992

3) Hỏi : Bé cảm thấy phiền não và lo âu không ?

Đáp : Thưa, Bé cảm thấy thiên hạ không chịu dần thân thật tình tu học, thì vẫn còn tranh chấp và phiền não, dù cho có địa vị hay không có địa vị ở trên đời này đều là phiền não và hành hạ lẫn nhau mà không hay, làm mất lập trường vững tiến về phần hồn, điện năng dồn dập và trở lại sân si mà không hay, tự cho mình là đúng. Cho nên Bé khuyên mọi người nên đọc Địa Ngục Du Ký cho kĩ, giữ tâm thanh tịnh mà tiến hóa, chẳng có phần hồn nào chết cả, tự ý thức nguyên lý vô sanh vui hòa còn hơn là tự hành hạ. Đến lúc tự giam cầm chỉ biết khóc mà thôi, phí một đoạn đường vô ích, không lợi cho chính mình và quần sanh. Ngược lại chịu nhịn nhục thì mọi việc sẽ được tốt đẹp và thăng hoa nhẹ nhàng, hòa khí sẽ tràn ngập trong gia đình, vui thật là vui và thương thật là thương. Vợ chồng đều cảm thông việc làm hướng thiện đều hữu ích về sau. Biết được sự thanh nhẹ là quý mà không hành thì uống cho một kiếp làm người trên mặt đất.

Kệ :

Phật Tiên thành tựu cũng từ người
Học Khổ tiến thân ý vẫn tươi
Tâm đạo vui cười không mền tiếc
Hành thông khai triển óc tâm tươi.

Ngày 1 tháng 03 năm 1992

4) Hỏi : Làm người hứa với đại chúng hay Trời Phật mà không tôn trọng lời hứa thì sao ?

Đáp : Thưa, hứa mà không tôn trọng lời hứa, tức là người tự làm mất sự trung tín của chính mình, cuối cùng chỉ ôm lấy sự đau khổ trước khi lia đời mà thọ tội.

5) Hỏi : <i>Thọ tội là gì ?</i> Đáp : Thừa, tội lường gạt chính mình và gây họa cho người khác, cũng vì tham mà ra, tưởng lầm đồng tiền là chủ, bỏ quên tâm thức là chánh gốc và trách nhiệm. Cho nên người đời hay hứa cho xuôi mà đành phải quên cái tâm sống động của chính mình. Kể cả vợ chồng chung giường, chung gối cũng thất tín. Cho nên ngày hôm nay, địa ngục cũng hết chỗ chứa phạm nhân, lúc còn sống tưởng lầm mình là đạo đức, khi nhắm mắt chết rồi, mới biết mình ác ôn mà không hay. Kệ : Tình đời biến dạng cảnh đời thay Đau khổ ren la chịu mỗi ngày Khóc lóc thở than đành phải chịu Trì tâm học hỏi có thân này.	<i>Ngày 2 tháng 03 năm 1992</i> 6) Hỏi : <i>Ai ai cũng nhìn nhận có Trời, có Đất, có sự sanh tồn và có sự tiêu diệt, tức là có luật tự nhiên, tại sao lại tổ chức casino để làm gì ?</i> Đáp : Thừa, đó cũng là luật tiêu diệt và sanh tồn.
7) Hỏi : <i>Tiêu diệt ở chỗ nào ?</i> Đáp : Thừa, tiêu diệt bản chất tham lam sau khi dụng độ với tánh tham của chính mình, thức tâm lo tu hơn là cờ bạc.	8) Hỏi : <i>Sanh tồn ở chỗ nào ?</i> Đáp : Thừa, sau khi bị lôi cuốn, đau khổ vì tiền bạc thức tâm dứt khoát lo tu là luật sanh tồn của phần hồn. Kệ : Khổ khổ đón đau mới biết hồn Tham dâm động loạn chẳng sanh tồn Tâm làm thân chịu đường quy ổn Hướng thượng tự tu tránh ác ôn.

Lời Vàng Tiếng Ngọc

Y Lý kì 10 (tiếp theo)

...
Đó, cho nên do sự công phu của các bạn và để tiến tới. Càng tu càng thấy, càng tu càng minh, càng tu càng cởi mở, càng tu càng đạt tới chơn pháp và chính mình phải hiểu và trị bệnh cho mình trước tiên. Đó, khi mà các bạn biết trị bệnh các bạn trong giờ thiền thì các bạn sẽ trị nhiều người, trong giờ không thiền nhưng mà các bạn cũng có cái tâm cứu độ. Khi các bạn thấy người ta bị thương, bị tê, bị đung này kia, kia nọ, các bạn không có tới đỡ người ta đâu nhưng mà bạn chỉ thầm kín phóng điện đưa cho người đó được sớm siêu thanh tịnh độ một câu ý chí của các bạn thôi là nó đã làm việc rồi.

Cho nên, phải cố gắng tu cho nó dọn tất cả những phần thanh điển của ngũ tạng được trụ, trừ trừ trên ngũ uẩn mà đồng tu với chủ nhơn ông thì lúc đó tự nhiên các bạn là một y sư và một danh sư để trị bệnh. Học cái môn nào các bạn cũng hay hơn người ta, rồi rờ rờ mó mó nói chuyện nhưng mà có người ta tới trị bệnh, không có đối, không có khổ nhưng mà sống trong tình thương yêu luôn, không có xảo trá, không có lường gạt người ta.

Đó, cho nên người đời đi tu trong chùa cũng nói quy y Phật, quy y pháp, quy y tăng mà không biết quy là gì?

Quy y Phật tôi đi theo ông Phật là trật lất rồi. Quy y Phật là tôi trở về với vị trí chủ nhơn ông thanh tịnh. Chủ nhơn ông mà chủ nhơn ông thanh tịnh kia chớ chủ nhơn ông động loạn cũng chưa có quy y được.

Quy y pháp là tôi hóa giải tất cả những sự trược ô trong nội tạng tôi, trong tinh thần tình thương xây dựng, thấy không?

Quy y tăng tôi có một nơi tiến hóa vững chắc tôi phải trở về đó. Tăng cũng không khác gì căn nhà mình, đưa cho mình tiến giải dễ chịu không khác gì cái giường mình nằm được sạch sẽ tốt lành, mình được dễ dãi, được thăng hoa.

Đó phải trở về chơn trạng của mình mới kêu là quy y Phật, quy y pháp, quy y tăng. Quy y tăng là trở về với tiểu thiên địa này, hoàn bị trong xây dựng vô vi thì cái tiểu thiên địa này không có lười biếng được. Tôi nhiều khi tôi muốn làm biếng hết sức để tôi bỏ, nhưng mà một đồng thơ liệng tới cho tôi, tôi nói

thôi bỏ không có cho người ta nữa, thì nửa đêm cũng bắt bổ dậy làm. Bởi vì, cái sự sáng suốt không cho phép các bạn làm việc. Mà chính tôi muốn lười biếng coi thử thế nào, không được. Đó, những cái trạng thái đó, sau này các bạn cũng có nhưng mà tôi cho hay rằng tu tới cao nhẹ rồi bạn muốn lười biếng thử coi, không được, không cho phép đâu. Bởi vì, khi mà tôi muốn lười biếng là nó càng sáng suốt thêm và nó càng khỏe khoắn thêm. Nó mở con mắt, rồi bắt tôi đi rọi cái kiếng dòm cặp mắt trong lành mà ngủ gì nữa, phải làm việc. Đó nửa đêm dậy làm việc, nó ôm cái chỗ đó, thấy không?

Cho nên, nói ra người phàm người thường, người ta nói: Ôi! Ông làm việc bao nhiêu giờ, ông nói dóc. Theo bác sĩ nói phải ngủ bao nhiêu giờ, phải ngủ ít nhất tám tiếng đồng hồ, còn ông ngủ mấy tiếng đồng hồ mà ông làm điệu như vậy thì chắc ông điên, ông chết. Nhưng mà cái phần hồn và thanh điển người ta đã tiến tới không không gian, không thời gian rồi thì cái ngủ, không ngủ cũng không thành vấn đề, nó có chút thôi, thấy không? Bởi vì còn ăn thì nó phải làm việc chút cho vị Phật đó. Cho nên, tôi ngủ một chập thức dậy, nghe khò mấy cái rồi thức dậy, ngủ thì ngon lắm nhưng mà tỉnh, chập là dậy hết khò lại luôn, đi ngang động cửa tôi biết, đung giường tôi biết, đi mạnh cái tôi biết rồi, nó tỉnh bơ. Thì cái đó là sao? Cái đó là mình ở ngoài cái không gian, nó sáng hoải, nó dễ dãi ở chỗ đó.

Cho nên, cái tu mà cố gắng, rồi đạt tới tinh tú đó, kết tinh có chút xúu thôi là chúng ta thấy sung sướng triền miên, cần gì phải thức mắc nữa. Tới lúc đó khỏi phải nói tôi phải tham thiền, tôi phải này kia, kia nọ, tôi phải làm ẹ ạch như hồi xưa, không được, muốn cũng không được. Tôi nhiều khi tôi bắt buộc cơ thể này làm nhiều lắm nhưng mà không được, tới đó nó rút đi mất rồi, phải làm cái việc kia, chuyện sáng suốt ở bên trên nữa, phải học không bỏ được.

Đó, cho nên cái cơ tạng của chúng ta mà khai thông ra rồi là nó là cái tiểu thiên địa. Nó có ngôi vị, nó có tánh chất, nó có hết trội, hết trơn. Nhưng mà nó còn trần trược là rờ mó được. Mà ngoài trần trược là cái sự thanh điển, tự mình cảm giác hiểu thôi, chớ không thể đem ra cho người ta biết được. Người

không tu mà nghe tôi nói như vậy, nói thẳng đó nói dóc. Nhưng mà người tu rồi nghe thấy càng ngày mình càng trở về với mình. Mình thấy mình càng ngày càng thanh tịnh rồi lần lần mình càng ngày mình càng thấy cái tánh của mình xấu. Hồi trước mình xấu mình không biết mình xấu, mình còn biện hộ cho sự xấu của mình, bảo vệ sự xấu của mình để chống đối người khác. Bây giờ, mình thấy sự xấu của mình là mình mình tâm kiến tánh rồi, mình phải sửa, mình sửa để mình tiến hóa lên cao nữa thay vì ở dưới thấp.

Cho nên, các bạn mỗi đêm ở đây là y sư là phần hồn trị cho cái tiểu thiên địa là cái bản thể trị bệnh. Công phu là trị bệnh, rồi sáng là đi trị bệnh. Cho nên, nói về đông y, các bạn nghe một chập, nó rất thích hợp và rất cởi mở, dễ hiểu. Nhưng mà bữa sau nhớ không? Nhớ! Gặp trận là nó nhớ, còn không gặp trận nó không nhớ. Nó gặp người bệnh nó nói ồ! Bà này tỳ yếu, nó dòm nó biết rồi. Nó dòm trong cái thức giấc đó là cái vía hồi nãy giờ đang học, cái hồn đang học, đang học cái điển của thanh điển của pháp vô vi đang giáo hóa đây. Nhưng mà cái hồn không làm việc, bật trong lúc không cần thiết nhưng mà cái hồn sẽ làm việc trong lúc cần thiết, thì lúc cần thiết các bạn biết, nhớ, nó hay hơn người đời chỗ đó. Còn người ta trong lúc không cần thiết cũng phải học thuộc lòng, học thét rồi khùng luôn. Chính mình không biết trị bệnh cho mình, nó vậy đó.

Cho nên, chúng ta cốt yếu là trị cho phần hồn phần vía, ngũ tạng, về phần chủ trương thanh điển thôi, cái đó là cái căn bản, phải giữ cho nó trong suốt, sau này mình dễ đi. Còn cơ thể không nghĩa lý gì nhưng mà mình có tình thương phục vụ thì cái tình thương đó sẽ trị cái bản thể mình, đâu có lo, không có lo. Nhiều bạn nói chu cha tôi trị vậy tôi bệnh lên, bệnh xuống, tôi không sao. Hết bệnh đi làm nữa, làm thét rồi tình thương trị mình. Bởi vì nhiều người đã hết bệnh, mình không có ăn tiền của họ và mình không có phá hoại họ, họ phải hướng cái thanh điển về mình, giúp cho cái vía nhẹ mà không hay, thấy không? Ồ! Thấy mình bệnh nhưng mà rồi thuốc gì đồ khó khăn, mình nói thôi kệ nó, tôi trị cho người ta, rồi bây giờ bệnh chết bỏ nhưng mà rốt cuộc

người này cho cái này, cho cái kia, cho cái nọ, uống nó cũng hết. Người ta lo cho mình bởi vì mình lo cho người ta nhiều quá, thấy không? Tình thương sẽ trị bệnh cho các bạn. Còn các bạn tự trị không được, các bạn chỉ có quyền năng tự trị về phần hồn và thanh điển thôi. Nếu mà các bạn không công phu thì mấy cái đó nó mất luôn, phải lo tu thì cái đó nó có, còn không tu mấy cái đó nó mất luôn, thấy không?

Cho nên, chúng ta quan trọng, chúng ta ăn lương của Ngọc Hoàng là ăn cái thanh điển. Mình hưởng cái thanh khí của càn khôn vũ trụ thì mình bắt chập cái chuyện thế gian. Mình lo mình thực thi càng ngày càng sáng suốt thêm, thu gọn phần hồn càng ngày càng nhẹ, không có gồ ghề trong cái lý trí sân si nữa, mình mới là thực thi được sự tiến hóa ở bên trên. Còn ganh ghét tham ô, dục vọng muốn cái này, muốn cái kia, muốn cái nọ, cái đó cũng chưa có được, nó bành trướng, nó mới muốn, còn nó thu gọn không, nó thu gọn được tùy cơ ứng biến, hợp cơ duyên thì chuyển hóa, không hợp cơ duyên thì thôi làm việc khác.

Cho nên, cái lưu ly nó luôn luôn, luôn luôn, sáng sáng, sáng sáng, sáng suốt, ta nói Lưu Ly Quang Phật là nó sáng suốt, nó cứ chuyển sáng, chuyển sáng, chuyển sáng đều luôn đi vòng, nó sáng mãi thì nó đâu có bệnh hoạn gì đối với phần hồn không bệnh hoạn không đau khổ thì nó đâu gây cho tâm thân nó khổ, không có gây cho tâm thân nó khổ. Còn phần hồn nó cứ suy nghĩ chuyện này chuyện kia chuyện nọ hơn thua với người ta dự trừ cái này, dự trừ cái kia, dự trừ cái nọ. Rồi rốt cuộc đâu có làm được mấy chuyện, rốt cuộc chỉ gặt hái sự khổ và sự tằm tối cho mình mà thôi. Còn sự sáng suốt của mình, mình không theo mà để lưu ly tự nhiên nó chuyển, chuyển, chuyển hoài nó sáng luôn, thấy không? Lưu cái thanh và biến hóa tới sáng, kêu bằng Lưu Ly Quang Phật trị bệnh. Cái phần điển đó từ trên tới dưới, tam thập tam thiên thế giới chỗ nào cũng có hết mà người chưa thanh tịnh chưa được. Hồi chớ ông nhà nghèo ở trong túp lều tranh, ai trị bệnh cho ông, trong lúc ông bệnh quá rồi ông hoảng, rồi ông buông.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Sài gòn ngày 2/11/1977)

Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới

HỌC HỎI TÔI TÂM TÔI

(Ca Cổ Nhạc Liên Khúc)

Hồ... ở ... ở

Trường đời học hỏi bao mô,
Ba chìm bảy nổi học nhô thức đời.
Học qua thực tế sự thời,
Hồn nhiên ta thức kiếp đời đi qua.

Vọng cổ:

1. Cuộc đời của tôi đã đi qua bao nơi biết bao học hỏi. Chỉ biết xa hoa lối sống buông thả của riêng mình.
Trải qua bao năm cuộc sống thăng trầm, nên lòng tôi không bao giờ an định, chẳng hiểu quay về thức giấc tại tâm.
Bởi mê trần nên chịu cảnh gian nan, mang lấy nghiệp mà không hề hay biết, mong cho tôi hiểu được chính mình, mà thấy được trần gian chỉ là mộng ảo.
2. Trong lúc đời tôi đang bơ vơ lạc lối may nhờ được pháp lý Vô Vi khoa học huyền bí của Đức Thầy...
Pháp lý Vô Vi sao quá nhiệm mầu. Thầy đã hướng dẫn cho tôi trên đường tu học, khai mở tâm hồn sáng suốt tự nhiên. Ôi! Tấm lòng thầy thật bao la. Đem chánh pháp để truyền cho tất cả.
Thầy ôi! Con nguyện suốt đời tự tu tự tiến, theo bước chân thầy phát triển Vô Vi.

Nhạc:

(Mượn theo điệu hát Thương Nhớ Miền Trung)

Đã bao năm rồi trao đổi tôi tâm tôi.

Trải bao đêm dài ta ngồi thâu canh trường.

Còn nhớ... Thuở nào duyên người trao pháp mầu ta đây thiền thâu... Ai nhớ chẳng ai! Tháng năm qua rồi người xưa nay còn đâu. Nhớ qua bao lời còn vang vang thậm sâu. Còn nhớ... Thuở nào chân ngôn người trao, bóng người nay đi về đâu, nay đã quy tông.

Hãy mau quay về tôi tâm tôi.

Nhớ qua bao lời còn vang vang lòng tôi.

Hãy mau quay về tôi tâm tôi.

Nhớ qua bao lời còn vang vang lòng tôi.

Ca nhạc:

Phương pháp thiền huyền diệu người ơi!

Vô Vi hóa giải ưu phiền

Bao năm mới ngộ tu thiền

Thiền thanh khai mở trở về chốn xưa

Vọng cổ:

Bao năm học hỏi tâm ta, mong cho đạt thức di đà nam mô.

Cà Mau, 26/09/2010

Nhạc Hồ: Văn Phong

Vọng Cổ :Hoàng Sơn

Vườn Thơ Bạn Đạo

GIẢI VÂY

Tự mình rước trước bao vây mình
Phiền não hoành hành, khó vững tin
Tam độc dưỡng nuôi, làm chủ ý
Chỉ huy xúi bảo, việc trần tình
Cam tâm tình nguyện, tạo nhiều nghiệp
Nghiệp khảo bao vây, khiến bất minh
Tự thức tu thiền, mong giải thoát
Giải vây giải nghiệp, tiến quân bình.

Củ Chi, 02-09-2010
Bá Tùng

HÒN NHIÊN

Ý thanh thanh nhẹ trí khai hoa,
Chỉ nguyện chơn thành hành khúc ca
Khai mở thiên lành về bốn tánh
Thông khai chơn lý mới chơn tà
Tâm bình phẳng lặng nội khai sáng
Trí suốt quân bình tự thức ra
Hồn khỏi tâm tù nghiệp lẩn tránh
Nhiên về chân thật ở nơi ta.

Cà Mau, 24/09/2010
VẤN PHONG

TÂM LINH

THIÊN vào giờ Tý luyện tâm linh
ĐƯỜNG lối Tổ Thầy đã phát minh
HỘI tụ điển quang hòa Thượng giới
TU trên sơn đỉnh xích Thiên Tinh
TÂM thành tu luyện Bề Trên chứng
LINH khiêu trong mình tự cảm minh
Dĩ định kiên trì tu bất thối
AN bình tâm thể đạt quang minh.

Sài-Gòn, 30-09-2010
Minh Vô Vi

NHẪN HÒA

Hồn nhiên tâm thức ở nơi ta
Điều luyện cho ta chữ nhĩ hòa
Đời đạo song tu vi diệu pháp
Tiềm tàng ẩn chứa còn sâu sa
Thời gian trôi chảy bao ngày tháng
Chỉ thoáng rồi qua cũng chữ a
Tự ngẫm tự suy tự sáng suốt
Học đời, có đạo, thức tâm ta.

Cà Mau, 23/09/2010
VẤN PHONG

CÓ ĐIỂN CÓ TIỀN

Tu Thiền có điển có tiền,
Không tu nhiều cửa, không phiền cũng lo;
Bạc tiền ân phước Trời cho,
Hiền lương, đạo đức âm no một đời.
Tu không sợ đói người ơi !
Chỉ sợ mê của xa rời Đạo tâm;
Đừng vì ôm CỐ bỏ KHÔNG,
Xa rời Chân Lý, lạc dòng tử sanh !

PN. 28-09-2010
Thiền Đăng

PHIỀN NÃO LÀ BỒ ĐỀ

Mỗi lần nóng giận học bài đề
Sửa tánh luyện dần chẳng khó nghề
Nghe thấy bên ngoài đời mặc kệ
Tổ truyền phiền não là bồ đề

Cà Mau, 21/9/2010
Phúc Tâm

TU TIÊN TU PHẬT

Địa tiên chiếu đến trước lui
Ngự trên tiếp xuống múa vui góp phần
Tu y như Phật tự nâng
Ngồi im thiền định lâng lâng xuất thần

Cà Mau, 21/9/2010
Phúc Tâm

ĐÓNG CỬA

Tuổi đời giả tạm chẳng bao lâu
Đóng cửa độc cô tự giải sầu
Lơ lửng treo hồn du giải thoát
Dừng thâu ngoại cảnh dứt lo âu

Cà Mau, 20/9/2010
Phúc Tâm

NẶNG NHẸ CÓ NGUYÊN DO

Thân tạm hồn ai tự nấy lo
Số phần nặng nhẹ có nguyên do
Ông tu ông đắc, bà tu bà đắc
Nhìn lại nghiệp mình để tự lo

Cà Mau, 21/9/2010
Phúc Tâm

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 20 tháng 2 năm 1972

Vui xuân đón tiếp hiền tâm đạo
Trí tướng Phật ban đạo pháp cao
Huyền diệu tâm thần minh chánh pháp
Xét tâm tâm xét trí ra vào

Điển thanh luận xét thấp cao
Chẳng cao chẳng thấp thân nào cũng thân
Thế gian quý trọng mắt trần
Thiên đàng lại quý nhơn thần tinh vi
Bình tâm phát điển từ bi
Tự do học hỏi trợ vì hồn, thân
Thoát ly khỏi điển hồng trần
Tiến về cõi Phật tự lần tiến tu
Gắng công đánh đổ đui mù
Minh tâm kiến tánh dự trừ tiến thân
Mỗi căn mỗi quả mỗi phần
Tự lo sửa chữa tâm thần yên vui
Thanh tâm chỉ tiến chẳng lùi
Vùi thân tại thế thoát mùi tham sân
Hồn ta thuận tiến tối cần
Thân thì hoại nát chẳng gần Phật Tiên
Người tu thuận tiến hữu duyên
Nói liền tiên cảnh dạo miền Long Hoa
Trí tâm thông suốt vui hòa
Chơn tà cõi mở vượt đà chấp mê
Thiện tâm trực giác hướng về
Thiên không là cõi hương quê của hồn
Ngàn năm hạnh phúc trường tồn
Quy nguyên chơn tánh thân hồn khai minh.

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên